

①

ケイちゃんの 消えない雲

原作者：吉村大作

作画：ユリヤ・ボンダレンコ

Every morning, she would see her father
off to work with a smile.

1

Kei pinapanood ang kanyang ama na umaalis papuntang
trabaho tuwing umaga.

②

One summer morning on August 6, a small, black, round object fell on Kei's hometown of Hiroshima.

“What could that be?” said those who looked up at the sky.

2

Isang umaga ng tag-araw noong Agosto 6, isang maliit, itim, bilog na bagay ang nahulog sa Kei's bayan ng Hiroshima.

"Ano kaya iyon?" sabi ng mga nakatingala sa langit.

③

“KABOOM!!”

In no time at all, there was an explosion with a loud that echoed across all of the world, and a massive mushroom cloud suddenly appeared, covering the entire city.

3

“BOOM!!”

Hindi nagtagal, nagkaroon ng pagsabog na may malakas na tunog na umalingawngaw sa buong mundo, at isang napakalaking ulap ng kabute ang biglang lumitaw, na sumasakop sa buong lungsod.

④

In a flash, the entire city vanished.
Houses, schools, and hospitals all
disappeared without a trace.

It was a terrifying bomb, a nuclear
weapon, that had been dropped.

4

Sa isang iglap, nawala ang buong lungsod.

Ang mga bahay, paaralan, at ospital ay nawala lahat nang
walang bakas.

Ito ay isang nakakatakot na bomba, isang sandatang
nuklear, na ibinagsak.

⑤

Miraculously, Kei was unharmed, but she saw people with burned skin floating in the river while others with burnt skin came to Kei saying. "Water... Give me water..."

Those people could not be saved.
And Kei never saw her family again.

5

Himala, si Kei ay hindi nasaktan, ngunit nakita niya ang mga taong may sunog na balat na lumulutang sa ilog habang ang iba na may sunog na balat ay lumapit kay Kei na nagsasabi.

"Tubig... Bigyan mo ako ng tubig..."

Ang mga taong iyon ay hindi mailigtas.

At hindi na nakita ni Kei ang kanyang pamilya.

⑥

A single nuclear weapon took the lives of more than 100,000 people.

What's more, the black rain that fell after the explosion from the nuclear weapon led to many serious illnesses for many more people.

6

Isang sandatang nuklear ang kumitil sa buhay ng mahigit 100,000 katao.

Higit pa rito, ang itim na ulan na bumagsak pagkatapos ng pagsabog mula sa sandatang nuklear ay humantong sa maraming malubhang sakit para sa mas maraming tao.

Eventually the war ended, and Kei became an old woman.

The city of Hiroshima has recovered to be just as beautiful as it ever was.

It makes it hard to believe that a nuclear weapon was dropped on this city.

7

Sa kalaunan ay natapos ang digmaan, at si Kei ay naging matandang babae.

Ang lungsod ng Hiroshima ay nakabawi na kasing ganda ng dati.

Nahihirapang paniwalaan na may nalaglag na sandatang nuklear sa lungsod na ito.

⑧

And yet, even on sunny days, Kei's mind is overshadowed by lingering mushroom clouds.

The grief of those who perished and those who survived has remained throughout the passing decades.

8

At gayon pa man, kahit na sa maaraw na araw, ang isipan ni Kei ay natatabunan ng nagtatagal na ulap ng kabute. Ang dalamhati ng mga nasawi at mga nakaligtas ay nanatili sa mga lumipas na dekada.

Today, Kei shares her experience with the horror of nuclear weapons to people around the world because the use of such weapons could lead to many more people losing their lives.

9

Ngayon, ibinahagi ni Kei ang kanyang karanasan sa kakila-kilabot ng mga sandatang nukleyar sa mga tao sa buong mundo dahil ang paggamit ng mga naturang armas ay maaaring humantong sa mas maraming tao na mawalan ng buhay.

Kei has but one wish:
That nuclear weapons never be used
ever again.

10

Ang Kei ay may isang hiling lamang:
Na ang mga sandatang nuklear ay hindi na muling
magagamit.

安らかに眠って下さい
 過ちは
 繰返はせぬから

May all the people of the world finally
know peace and happiness.

The end.

11

Nawa'y malaman ng lahat ng tao sa mundo ang
kapayapaan at kaligayahan.

Ang katapusan.

“The Cloud That Won't Disappear by Kei”

Today, I would like to talk about a girl named Kei.

She was only 8 years old and lived in Japan during a time of war.

12

"Ang Ulap na Hindi Mawawala - Kwento ni Kei"

Ngayon, gusto kong pag-usapan ang tungkol sa isang batang babae na nagngangalang Kei.

Siya ay 8 taong gulang lamang at nanirahan sa Japan noong panahon ng digmaan.